

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง “อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาลักษณะการกระทำผิด รูปแบบการใช้สื่อลามก และความสัมพันธ์ระหว่างสื่อลามกกับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน

การศึกษานี้ ได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาประกอบกับทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ความหมายของเด็กและเยาวชน กระทำผิด สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน สาเหตุที่วัยรุ่นกระทำผิดทางเพศ แนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่น ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกและเปิดรับสื่อ และแนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับสาร และจากการศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มตัวอย่างแรกจะศึกษาผ่านการใช้แบบสอบถาม จำนวน 101 คน เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ สุสานโทรมหึง จำนวน 55 สุสานพรากผู้เยาว์ จำนวน 25 คน สุสานข่มขืนกระทำชำเรา จำนวน 13 คน สุสานกระทำอนาจาร จำนวน 4 คน และสุสานพยายามข่มขืนกระทำชำเรา จำนวน 4 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่สองใช้การสัมภาษณ์ สำหรับการศึกษารายกรณี มีแบบสอบถามลักษณะคำถามชนิดปลายเปิดและการสัมภาษณ์ โดยทำการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจรมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 สถานภาพทางครอบครัวพ่อแม่แยกกันอยู่/หย่าร้าง/พ่อหรือแม่เสียชีวิตแล้ว จำนวน 52 คน

คิดเป็นร้อยละ 51.5 เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเพศส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 พ่อแม่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย/รับฟังเหตุผล จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 สถานภาพการสมรสยังไม่มีคู่ครอง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเรียนหนังสือ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีรายได้หรือเงินใช้จ่ายมาจากพ่อแม่/ญาติ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และมีเงินใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อเทียบกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินเหลือเก็บบ้าง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3

เด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประวัติถูกจับกุมดำเนินคดี 1 ครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 โดยกระทำผิดทางเพศครั้งนี้เป็นครั้งที่ 1 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 77.2 กระทำความผิดครั้งนี้ในฐานะโทรมหญิง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และกระทำผิดขณะอายุ 17-21 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 โดยมีระยะเวลาเฝ้ากอบรม 1-2 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

เด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับสื่อลามกครั้งแรกอายุ 14-17 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 โดยรับ/ดูสื่อลามกกับเพื่อน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 การหาสื่อลามกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้มาจากเพื่อน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 ซึ่งสถานที่ในการรับ/ดูสื่อลามกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับ/ดูที่บ้านหรือห้องของเพื่อน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5

เด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง/คู่รักคนเดียวตั้งแต่อายุน้อยโดยที่ยังไม่มีคู่ครอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) เมื่อมีอารมณ์ทางเพศจะมีเพศสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06) พุดจาออกไปในเรื่องเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79) พุดจาลามก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76) มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68) และมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37)

เด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างจะรับ/ดูสื่อลามกประเภทวีซีดี/ดีวีดีมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 97 รองลงมารับ/ดูสื่อลามกประเภทภาพยนตร์ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 ประเภทหนังสือ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ประเภทอินเทอร์เน็ต จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 ประเภทนิตยสารและการ์ตูนเท่ากันคือ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และประเภทเทปบันทึกเสียง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเนื้อหาของสื่อลามกที่มีพฤติกรรมทางเพศ เบี่ยงเบนหรือผิดปกติน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เด็กและเยาวชนชอบเนื้อหาของสื่อลามกที่มีการร่วมเพศแบบปกติมากกว่าเนื้อหาของสื่อลามกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือผิดปกติ ยกตัวอย่างเช่น ชอบเนื้อหาของสื่อลามกที่มีการร่วมเพศของหญิงกับชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53) ชอบเนื้อหาของสื่อลามกที่มีการร่วมเพศที่โรแมนติก/สวยงาม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32) ชอบสื่อลามกที่มีเสียงการร่วมเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31) ชอบสื่อลามกที่มีการเล่าโลม (กอด, จูบ) (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) และเนื้อหาของสื่อลามกที่ชอบน้อยที่สุดคือสื่อลามกที่มีการร่วมเพศของชายกับชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15)

เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างจะรับสื่อลามกเพื่อจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ประมาณครึ่งหนึ่ง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สื่อลามกมีส่วนทำให้กระทำความผิดทางเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44) รับรู้/เห็นสื่อลามกเพื่อผ่อนคลายและความบันเทิงในหมู่เพื่อนฝูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) รับรู้/เห็นสื่อลามกเพื่อศึกษาเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15) รับรู้/เห็นสื่อลามกเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03) รับรู้/เห็นสื่อลามกเพื่อตอบสนองของความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02) และสามารถหาซื้อ/มีสื่อลามกได้ง่าย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ลักษณะการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนจะเป็นการกระทำความผิดฐานโทรมหญิงมากที่สุด เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะดู/รับสื่อลามกประเภทต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้ วีซีดี/ดีวีดี ภาพยนตร์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต นิตยสารการ์ตูน และเทปบันทึกเสียง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะดูวีซีดี/ดีวีดี และภาพยนตร์เป็นหลัก โดยดู/รับสื่อลามกครั้งแรกขณะอายุ 14-17 ปี เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างดู/รับสื่อลามกกับเพื่อนมากที่สุด และส่วนใหญ่จะดู/รับสื่อลามกที่บ้านหรือห้องของเพื่อน ทำให้บิดามารดา/ผู้ปกครองจะไม่สามารถควบคุมการรับสื่อของเด็กและเยาวชนได้ และสื่อลามกที่นำมาดู/รับนั้นก็มักจะเป็นของเพื่อน ซึ่งการที่เด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงวัยรุ่น ครอบครัวจะมีบทบาทน้อยกว่ากลุ่มเพื่อน โดยเด็กและเยาวชนจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด มีการยอมรับค่านิยมหรือพฤติกรรมของกลุ่มร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน เมื่อเด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกันเพื่อดูสื่อลามก และในบางครั้งมีการดื่มสุราร่วมด้วย จึงมีความเสี่ยงที่จะกระทำผิดเกี่ยวกับเพศได้ง่ายโดยเฉพาะการรวมโทรม

เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสื่อลามกมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า สื่อลามกมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน

ประเภทหรือคุณลักษณะของสื่อทุกชนิด ยกเว้นสื่อลามกประเภทเทปบันทึกเสียงมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อประเภทเทปบันทึกเสียงนั้นเป็นสื่อที่ใช้กันน้อยมาก ต่างกับสื่อลามกประเภทอื่น ๆ ที่สามารถซื้อหาได้ง่ายและราคาถูกดังเช่น วีซีดี/ดีวีดี

นอกจากนี้ผลการศึกษายังปฏิเสธสมมติฐานการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้รับสื่อ ทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาในครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรเพียงกลุ่มเดียวคือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบคุณภาพของผู้รับสื่อได้ว่ามีผลกับการกระทำผิดหรือไม่ ซึ่งหากจะทำการเปรียบเทียบคุณภาพของผู้รับสื่อแล้วควรมีการศึกษาประชากร 2 กลุ่มคือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ กับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

ตารางที่ 5.1
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน	ค่าคะแนน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
1. สื่อลามกมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน	.008	/	
2. การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับสื่อประเภท			
2.1 วีซีดี/ดีวีดี	.009	/	
2.2 ภาพยนตร์	.000	/	
2.3 หนังสือ	.000	/	
2.4 อินเทอร์เน็ต	.001	/	
2.5 นิตยสาร	.001	/	
2.6 การ์ตูน	.001	/	
2.7 เทปบันทึกเสียง	.306		/
3. คุณภาพของผู้รับสื่อกับสื่อที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน			
3.1 การศึกษา	.754		/
3.2 สถานภาพทางครอบครัว	.713		/
3.3 การเลี้ยงดู	.594		/

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

จากการศึกษาจะพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่เรียนหนังสือในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และดู/รับสื่อลามกที่บ้านของเพื่อน และประเภทของสื่อลามกที่ดู/รับมากที่สุดคือวีซีดี/ดีวีดี ประกอบกับหลังจากกระทำผิดแล้วเด็กและเยาวชนยังไม่รู้สึกว่าการกระทำของตนเป็นความผิด ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ตำรวจควรมีบทบาทในการควบคุมสื่อลามกประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วีซีดี/ดีวีดี หรือภาพยนตร์ โดยจะต้องเข้มงวดกวดขันและปราบปรามอย่างจริงจัง เนื่องจากในปัจจุบันสื่อลามกเหล่านี้สามารถหาซื้อได้ง่ายและราคาถูก ทั้งยังจะต้องหาบทลงโทษที่ค่อนข้างจะรุนแรงจนทำให้ผู้ผลิตเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการเผยแพร่สื่อลามกไม่คุ้มกับโทษที่จะได้รับ

2. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหาโปรแกรมเฉพาะด้านที่จะบำบัดเด็กเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อให้กระทำผิดซ้ำน้อยลง เนื่องจากผู้ศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องนักว่าเหยื่อ/ผู้เสียหายยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง และไม่ได้สำนึกผิดจากการกระทำของตนเองที่ส่งผลต่อเหยื่อ/ผู้เสียหายเท่าใดนัก โดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางว่าจะไม่กระทำผิดอีกเนื่องจากทำให้ขาดอิสรภาพ

3. ครอบครัว (บิดามารดา/ผู้ปกครอง) ควรจะดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รู้จักเลือกคบเพื่อน ตลอดจนคอยสอดส่องบุตรหลานไม่ให้รับสื่อลามกได้ง่ายจนเกินไป โดยเฉพาะการรวมกลุ่มกันรับสื่อลามกและดื่มสุรา นอกจากนี้ครอบครัวควรให้การยอมรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด และหาแนวทางให้ไม่กระทำผิดซ้ำอีก โดยไม่เข้าข้างเด็กและเยาวชนมากเกินไป ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการกระทำผิดซ้ำได้

4. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ยังเรียนหนังสือ ฉะนั้นโรงเรียนหรือสถานศึกษาควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาให้มีความเป็นวิชาการควบคู่ไปกับความทันสมัย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศของเด็กเยาวชน ตลอดจนเอาใจใส่นักเรียนของตนว่ามีพฤติกรรมเสียหาย หรือการคบเพื่อนเป็นอย่างไร ซึ่งหากพบเห็นก็ต้องว่ากล่าวตักเตือน และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน
2. ควรศึกษาแยกเป็น 2 กลุ่มเปรียบเทียบคุณภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศกับเด็กและเยาวชนปกติในเรื่องของการรับสื่อลามก
3. ควรมีการศึกษากการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในความผิดเกี่ยวกับเพศ